

været brugt inden for det almennyttige boligbyggeri og i de private andelsboligforeninger, og derfor håber Venstre, at det her vil betyde, at den vil blive brugt endnu mere inden for det, der var tanken, nemlig det private udlejningsbyggeri. Men det tager selvfølgelig tid at få integreret en sådan ordning.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er vigtigt for Venstre i denne sammenhæng, at der er et alternativ til det offentlige byggeri. Samtidig føler jeg, at denne lovgivning giver basis for, at der kommer en forebyggende virkning, ved at man undgår nedslidning af ejendomme osv. Man får en bedre byggestandard som helhed.

Men det, at der skal være lige vilkår mellem det offentlige og det private boligbyggeri, betyder også, at går vi helt ned i detaljerne, er der måske nok nogle ting, som Venstre er bekymret over. Derfor ser vi frem til, at der under udvalgsarbejdet måske kunne komme nogle ændringsforslag fra boligministerens side, som kunne forbedre disse forhold, og det glæder vi os selvfølgelig meget til.

Derfor kan jeg sige, at Venstre støtter lovforslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen fortjener at få et svar på det spørgsmål, der blev stillet til mig, og det vil jeg også meget gerne give. Men jeg vil samtidig anbefale, at hr. Keld Albrechtsen ikke bare læser den første linje på side 6, men læser videre i 2. spalte på side 6. Så vil hr. Keld Albrechtsen se, at hvis man kigger på forløbet fra 1996 til 1999, betyder det rent faktisk samlet set en stigning i beskæftigelsen.

John Vinther (KF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det er et konservativt ønske, at forsøgsordningen med tilskud til privat byfornyelse videreføres, og derfor er vi naturligvis tilfredse med, at det lykkedes at gøre den private byfornyelse til en del af den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti.

Det er vores opfattelse, at det lovforslag, som vi nu behandler, indeholder en række elementer, som gør det lettere og mere attraktivt at gå i gang med privat byfornyelse.

Den begrænsede succes, som forsøgsordningen har haft i den private udlejningssektor, hænger vel i en vis udstrækning sammen med det forhold, at parterne ikke altid har haft den

fornødne tillid til hinanden. Lejersiden har ikke altid haft tillid til, at det, udlejeren ville gennemføre, nu også var rigtigt og rimeligt, og derfor har det i mange tilfælde været vanskeligt overhovedet at få parterne til at tale sammen.

I lovforslaget gøres den private byfornyelse til en del af den samlede kommunale boligpolitik. Det betyder eksempelvis, at en kommune kan bistå med en form for konsulenttjeneste, der formidler kontakten og kommunikationen imellem udlejer- og lejerside.

På samme måde tror jeg, at den øgede partsrådgivning og det forhold, at beboerrepræsentanten under visse omstændigheder kan indgå aftaler på lejernes vegne, vil medvirke til en øget tillid og dermed til, at ordningen om privat byfornyelse vil finde større anvendelse.

Jeg har kun én egentlig indsigelse imod det, der er indeholdt i lovforslaget, og det er den grønne positivliste. Det kan såmænd være en udmærket ting, men en sådan grøn positivliste må ikke være så restriktiv, at den kommer til at virke som en bremse for ordningen.

Derfor vil jeg finde det hensigtsmæssigt, om boligministeren ved udarbejdelse af den pågældende bekendtgørelse inddrager Folketingets partier, i hvert fald dem, der står bag loven, og også giver disse partier om ikke en vetoet så i hvert fald en betydelig indflydelse på de elementer, der optages på den pågældende grønne positivliste.

Som sagt hilser Det Konservative Folkeparti lovforslaget velkommen. Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke gerne ville have haft yderligere elementer ind i lovforslaget, selvfølgelig ikke.

Jeg skal her nævne tre elementer, som vi mener ville være hensigtsmæssige at se på.

Det første er omkring selve betingelserne for vedtagelse af et byfornyelsesprojekt. Her operer lovforslaget stadig med, at der fra lejernes side skal være 60, respektive 75 pct. tilslutning blandt lejerne under den forsøgsordning, der har været, hvor den private byfornyelse også fandt sted for almennyttige boligsektors vedkommende. Ellers skulle der blandt beboerne i den almennyttige boligsektor blot være et simpelt flertal.

Jeg har meget vanskeligt ved at forstå, hvorfor det skulle være mere smertefuldt for lejere i den private udlejningssektor at acceptere en flertalsafgørelse, end det er for lejere i den almennyttige sektor. Derfor har Det Konservative Folkeparti det ønske, at dette krav tilrettes, således at et simpelt flertal kan træffe beslutning